

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 18. Locos quosdam è primo Rhetoricorum Aristotelis è Platone sumptos videri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Caesar libro septimo De bello Gallico: *Quae tamen*
Caesar intelligebat, tamen quam mitissime potest, leguntur
 appellat. Idem eodem libro: *Ac tamenetsi dextra horum*
ris exercitus animaduerebantur. Ennius: *At Romanus horum*
tamenetsi viros bene gesta est, Corde suo trepidat. Locum
 in carmine ad Pisonem: *tamenetsi bella quierunt,* de
 perit virtus. Seneca libro quinto De beneficiis: *Caesar*
tamenetsi malus est, ipse quoque in simili materia grauis
debet. Eiusdem generis est verbum *insuperbia*
 pro eo quod est negligere: cuius ipse testimonia multa
 ex libris iuris: vnum praeterea ex Appuleio pro
 Sed & Gellius cap. xix. libri primi eo verbo usus est.
Eam, inquit, constantiam, confidentiamque, non insuperbia
bendam intelligit. Ita enim plane, id est, non dicitur
 vocibus, sed vno iuncto verbo legitur in veteribus
 Fuluij Ursini. Appuleius quoque libro primo De
 no aureo: *Hic qui meis amoribus insuperhabitis, non solum*
me diffamat probris, verum etiam fugam instruit. Ita enim
 habent veteres libri, non, vt editi, *subterhabitis.*

*Locos quosdam è primo Rhetoricorum Aristote-
 lis è Platone sumptos videri.*

CAP. XVIIII.

NON semper nominat Platonem Aristoteles, ne-
 que cum ab eo dissentit, neque cum ab eo aliquid
 sumit, neque denique cum quid dicit, quod ad
 quem Platonis locum pertineat: sed interdum, quasi
 praeteriens, & aliud agens, id facit: ita vt lector
 minus attentum facile lateat. Vt libro primo De
 te dicendi, cum opus, ac finem Rhetorices, ait, non
 in persuadendo positum esse, sed in videndo, quid
 quaque re aptum sit ad persuadendum: non dubitandum
 est, quin

est, quin verba illa, $\kappa\iota\ \delta\pi\ \epsilon\ \tau\omicron\ \pi\epsilon\iota\sigma\iota\ \epsilon\gamma\gamma\omicron\ \alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$, diri-
gatur aduersus id quod apud Platonem ait Gor-
gias $\tau\ \rho\eta\tau\epsilon\alpha\lambda\iota\omega\ \pi\epsilon\theta\upsilon\varsigma\ \delta\eta\mu\omicron\upsilon\gamma\omicron\delta\omicron\ \epsilon\delta$, $\kappa\iota\ \tau\omicron\ \kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\alpha\iota\omicron\ \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$
 $\alpha\iota\varsigma\ \tau\omicron\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\delta\tau\alpha\upsilon\ \nu$. Itemque paulo post, cum ait $\alpha\iota\tau\ \tau\ \tau\omicron\ \delta\upsilon\omega\alpha\mu\epsilon\iota$, $\alpha\lambda\lambda\ \epsilon\sigma\ \tau\eta\ \pi\epsilon\sigma\epsilon\upsilon\tau\epsilon\iota$: &
libro quarto *νικημαχείων*, cum idem dicit $\pi\epsilon\iota\ \tau\omicron\ \epsilon\lambda\alpha\zeta\ \delta\omicron$
 θ , duobus verbis persequat ea quæ apud Platonem
in Hippiâ minore fusiùs, ac copiosiùs disputantur.
Illud quoque quod paulo infra eum locum tradit,
namquamque aliarum artium esse *διδασκαλικήν*, $\kappa\iota$
in eo quod tractat, vt geometriam in iis quæ
magnitudinibus accidunt: in numeris arithmetice,
faciliterque in aliis alias: manifestò sumptum est è
disputatione Socratis aduersus Gorgiam. Hæc nota-
re non alienum putau: quia P. Victorius, qui mihi
huc videtur solus in eos libros scripsisse, id facere
conseruat. Neque sanè ab vno scribi omnia aut potue-
runt, aut debuerunt. satis esse debet Victorio ad glo-
riam, quòd ea in illis libris præstitit, quæ nemo hac
tempestate alius præstitisset.

Loci aliquot è Pœnulo Plautina emendati,
& illustrati. CAP. XIX.

APRVD Plautum in Pœnulo ita cum Milphione
seruo Agorastocles adolescens colloquitur:
*Quid nunc mihi es auctor Milphio? MIL. vt me
verberes,
Atque auctionem facias. nam impuniſimè
Tibi quidem hercle vendere hæc adis licet.*
*Ag. Quid iam? MIL. maiorem parte minore ha-
bitas mea.*
Ag. Superſede iſtis verbis.

V 2 Sed

Milphion
Lectio
III
28